

## พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

### นครปฐม เขต 2

ฐิตินันท์ น้อยทิม<sup>1\*</sup> และ ปิยนาก บุญมีพิพิธ<sup>2</sup>

<sup>1</sup>ครูชำนาญการ โรงเรียนวัดกกตาล (สมาร์ตนิวทยา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2

<sup>2</sup>อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตและศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก

\*Corresponding author e-mail: titinunnoytim@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 23 กันยายน 2568

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 14 มกราคม 2569

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 20 กุมภาพันธ์ 2569

### บทคัดย่อ

การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู และ 3) ศึกษาพฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 กลุ่มตัวอย่างคือ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 จำนวน 314 คนจากการเปิดตารางหาโร ยามาเน่ (Taro Yamane', 1973) ที่ขนาดความคลาดเคลื่อน 5% (เชื่อมั่น 95%) จากนั้นสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นของพฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษา เท่ากับ .821 และคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู เท่ากับ .804 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยมีดังนี้ 1) พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) คุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ประกอบด้วย ทักษะการประเมินผลและสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี ทักษะการออกแบบและสร้างสื่อดิจิทัล ทักษะการจัดการข้อมูลดิจิทัลและการใช้ข้อมูลอย่างมีจริยธรรม ทักษะการใช้เทคโนโลยีในอย่างปลอดภัย และทักษะการสื่อสารและทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยี โดยสามารถร่วมกันทำนายทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูได้ ร้อยละ 93.33 ลักษณะดังกล่าวแสดงว่าตัวแปรทั้งสามด้านร่วมกันส่งผลต่อพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z \hat{Y}_{tot} = 0.408(X_7) + 0.362(X_6) + 0.300(X_4) + 0.396(X_1) + 0.132(X_5)$$

**คำสำคัญ:** การส่งเสริมทักษะดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษา คุณภาพการจัดการเรียนรู้ และ สังคมอัจฉริยะ 5.0

**BEHAVIOR PROMOTING DIGITAL SKILLS TO TEACHERS BY SCHOOL  
ADMINISTRATORS THAT AFFECTING THE QUALITY OF LEARNING MANAGEMENT IN  
ERA OF SMART SOCIETY 5.0 OF TEACHERS UNDER THE OFFICE OF NAKHON  
PATHOM PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2**

Titnun Noytim<sup>1</sup> and Piyanart Boonmepipi<sup>2</sup>

<sup>1</sup>Professional Teacher, Wat Kok Tan School (Seemaratrat Wittaya), under the Office of Nakhon Pathom Primary  
Educational Service Area 2

<sup>2</sup>Lecturer in the Master of Education and Doctor of Education Programs in Educational Administration, Faculty of  
Liberal Arts, Krirk University.

**Abstract**

The objectives of this study were: (1) to examine the behaviors of school administrators in promoting teachers' digital skills; (2) to investigate the quality of learning management in the Smart Society 5.0 era among teachers; and (3) to study the administrators' behaviors in promoting teachers' digital skills that influence the quality of learning management in the Smart Society 5.0 era. The population consisted of teachers under the Nakhon Pathom Primary Educational Service Area Office 2, with a total sample of 314 teachers, determined using the Taro Yamane (1973) formula with a 5% margin of error (95% confidence level). The sample was selected by simple random sampling. The research instrument was a questionnaire with reliability coefficients of .821 for the administrators' behaviors in promoting teachers' digital skills, and .804 for the quality of learning management in the Smart Society 5.0 era. The statistical methods used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple regression analysis.

The results revealed that: (1) the overall behaviors of school administrators in promoting teachers' digital skills were at a high level; (2) the overall quality of learning management in the Smart Society 5.0 era among teachers was also at a high level; and (3) the administrators' behaviors in promoting teachers' digital skills that significantly influenced the quality of teachers' learning management included: (a) assessment and reflection skills through technology, (b) digital media design and creation skills, (c) digital data management and ethical use of information, (d) safe technology usage skills, and (e) communication and collaboration through technology. These variables together predicted the teachers' learning management quality by 93.33%. The findings indicated that these three main aspects collectively had a statistically significant influence on teachers' learning management behaviors in the Smart Society 5.0 era at the .01 level. The standardized equation is

$$Z \hat{Y}_{\text{tot}} = 0.408(X_7) + 0.362(X_6) + 0.300(X_4) + 0.396(X_1) + 0.132(X_5)$$

**Keywords:** Promotion Of Digital Skills, School Administrators, Quality Of Learning Management, Smart Society 5.0

## ความสำคัญและที่มาของงานวิจัย

ในปัจจุบันสังคมทั่วโลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วจากเทคโนโลยีดิจิทัลและความก้าวหน้าทางนวัตกรรมซึ่งมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสังคมและเศรษฐกิจ สังคมยุค 5.0 (Super Smart Society 5.0) เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยความสะดวกและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน (Blendata: ออนไลน์) โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่และเยาวชนที่เข้าศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ สถานศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนากลยุทธ์ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถรองรับความต้องการใหม่ ๆ ของการศึกษา การส่งเสริมทักษะของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารงานเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในอนาคต ทั้งนี้ผู้บริหารการศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมและพัฒนาครูให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของระบบการศึกษาในปัจจุบันได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ปัญหาหลายประการยังคงเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมครูให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมโดยเฉพาะทักษะที่จำเป็นในสังคมยุค 5.0 เช่น ทักษะการเรียนรู้ดิจิทัล (Digital Literacy Skills) ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking Skills) ทักษะการแก้ไขปัญหาเชิงสร้างสรรค์ (Creative Problem-Solving Skills) และทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning Skills) เป็นต้น การเข้าสู่สังคมยุค 5.0 นั้นเป็นการผสมผสานระหว่างโลกทางกายภาพ (Physical Space) ซึ่งเป็นโลกที่มนุษย์ใช้ชีวิตผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 เข้ากับโลกเสมือน (Cyber Space) ซึ่งเทคโนโลยีเข้ามามีอิทธิพลในทุกด้านของชีวิตมนุษย์เพื่อตอบสนองการใช้ชีวิตอย่างอัจฉริยะโดยมีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) และหุ่นยนต์เป็นเทคโนโลยีสำคัญในการขับเคลื่อนไม่ว่าจะเป็น AI, IoT, VR, Robot, Big Data และอื่น ๆ อีกมากมายที่เกิดขึ้น ระบบการส่งเสริมครูในอดีตที่ผ่านมาไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูและบริบทของสถานศึกษา (วิจารณ์ พานิช, 2556) การอบรมและพัฒนาครูมักเป็นหลักสูตรอบรมระยะสั้น (Short-term Training Course) ซึ่งขาดความต่อเนื่องในการติดตามและประเมินผล โดยเฉพาะภายหลังจากการอบรมเสร็จสิ้นแล้วไม่สามารถวัดผลการส่งเสริมได้อย่างชัดเจน งบประมาณและทรัพยากรสำหรับพัฒนาครูก็มีอุปสรรคและข้อจำกัดต่าง ๆ ทำให้ขาดโอกาสในการเข้ารับการส่งเสริมทักษะใหม่ ๆ ขณะเดียวกันหน่วยงานทางการศึกษา เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายังขาดแนวทางที่เป็นระบบในการส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีศักยภาพในระยะยาว ขาดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น มหาวิทยาลัย หน่วยงานฝึกอบรม และภาคเอกชนในการส่งเสริมครูให้ตอบโจทย์สังคม 5.0 การบริหารงานบุคคลยังคงมุ่งเน้นเพียงการจัดการภาระงานของครูมากกว่าการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา สถานศึกษาต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันทั้งขนาดโรงเรียน ทรัพยากร และบริบทของนักเรียน ทำให้แนวทางพัฒนาครูอาจต้องมีความยืดหยุ่นและเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น บางโรงเรียนขาดแคลนเทคโนโลยีที่ใช้สำหรับพัฒนาครู เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต หรือสื่อดิจิทัล ครูบางส่วนอาจมีทัศนคติที่ไม่เปิดรับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาและเทคโนโลยี ทำให้บทบาทของครูในยุคอัจฉริยะ อาจจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนจากเดิมที่เน้นการเรียนรู้จากชุดความรู้เป็นหลักไปสู่การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ซึ่งเป็นการก้าวจากสิ่งที่เรียกว่าทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ ความรู้ที่อยู่ในการปฏิบัตินั้นเป็นความรู้เชิงประจักษ์ที่ชัดเจน เพราะฉะนั้นการเรียนรู้สมัยใหม่ต้องไม่ใช่แค่เรียนเพื่อให้ได้ความรู้เพียงอย่างเดียว แต่ต้องครอบคลุมถึงทักษะที่จำเป็นในยุคอัจฉริยะ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจที่จะเรียนรู้ สามารถสร้างเนื้อสร้างตัวที่เป็นคุณประโยชน์ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจ ทักษะการเรียนรู้ และคุณสมบัติความเป็นมนุษย์ ในยุคอัจฉริยะ 5.0 (Super Smart Society หรือ Society 5.0) ซึ่งเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จและความอยู่รอดขององค์กร การบริหารทรัพยากรมนุษย์จึงกลายเป็นหัวใจสำคัญในการส่งเสริมสถานศึกษาให้มีความสามารถในการแข่งขันและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกดิจิทัลด้วยแนวคิดที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของบุคลากร การบริหารทรัพยากรมนุษย์จำเป็นต้องปรับตัวและยกระดับกล

ยุคให้สอดคล้องกับแนวคิดนี้โดยการส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษามีทักษะในด้านต่าง ๆ (วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์, 2567) ดังนี้ 1) การใช้เทคโนโลยี เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI), ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ องค์กรสามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ในการวิเคราะห์และประเมินประสิทธิภาพของพนักงานเพื่อกำหนดกลยุทธ์การส่งเสริมและการฝึกอบรมที่เหมาะสม 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning Culture) เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในสังคมยุคอัจฉริยะ 5.0 องค์กรควรสนับสนุนให้บุคลากรทางการศึกษามีโอกาสในการส่งเสริมทักษะใหม่ๆ ผ่านการฝึกอบรมที่หลากหลายในรูปแบบของการสัมมนา การเรียนรู้ผ่านหลักสูตรออนไลน์ หรือโปรแกรมการศึกษาเพิ่มเติม การมีทักษะที่หลากหลายจะช่วยให้บุคลากรทางการศึกษาสามารถปรับตัวและทำงานในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว 3) การสร้างความร่วมมือและจิตวิญญาณแบบทีมงาน การทำงานร่วมกันเป็นทีมมีความสำคัญมากในยุคนี้เนื่องจากความสามารถในการสร้างความร่วมมือระหว่างบุคคลจะส่งผลต่อการสร้างนวัตกรรมและการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ การส่งเสริมให้ทำงานเป็นทีมและแบ่งปันความรู้ช่วยสร้างแรงบันดาลใจและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ 4) การส่งเสริมขีดความสามารถในการปรับตัวสู่ยุคอัจฉริยะ 5.0 ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งสำคัญ บุคลากรต้องมีทักษะในการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) และการตัดสินใจ (Decision Making) เพื่อให้สามารถเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ ได้ การเสนอโปรแกรมฝึกอบรมที่เน้นการส่งเสริมทักษะในด้านนี้จะช่วยเตรียมบุคลากรให้พร้อมรับมือกับยุคอัจฉริยะ 5.0 การสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เป็นมิตร เรียบง่าย และสะดวกสบายมีความสำคัญต่อความสุขและแรงจูงใจของบุคลากร การใช้เทคโนโลยีในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการสื่อสารและทำงานร่วมกันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างความพึงพอใจในงาน ทั้งนี้ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในยุคสังคม 5.0 เป็นเรื่องที่ยากยิ่ง ต้องมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนากลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง การใช้เทคโนโลยี การฝึกอบรมที่เหมาะสม การทำงานร่วมกัน และการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีจะช่วยให้องค์กรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างยั่งยืน ในขณะที่โลกกำลังก้าวเข้าสู่ยุคสังคม 5.0 (Super Smart Society) ซึ่งมีความแตกต่างจากยุคที่ 1 สังคมนายพราน (Hunting Society) ยุคที่ 2 สังคมเกษตรกรรม (Agricultural Society) ยุคที่ 3 สังคมอุตสาหกรรม (Industrial Society) ยุคที่ 4 สังคมสารสนเทศ (Information Society) จะเห็นว่า สังคมยุค 5 เป็นสังคมที่มนุษย์และเทคโนโลยีอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนโดยใช้นวัตกรรมต่าง ๆ เช่น Internet of Things (IoT), ปัญญาประดิษฐ์ (AI), หุ่นยนต์ และข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อแก้ปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ลักษณะที่สำคัญของสังคมยุค 5 ประกอบด้วย 1) การบูรณาการระหว่างโลกกายภาพและโลกดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม 3) การสร้างนวัตกรรมที่มีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง 4) การส่งเสริมที่ยั่งยืนและครอบคลุมทุกภาคส่วน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการศึกษาไทยจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ครั้งใหญ่จากระบบการศึกษาแบบเดิมที่มุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อศึกษาต่อให้สูงสุดเท่าที่จะสามารถเรียนได้ และการวัดผลก็ใช้วิธีสอบวัดความรู้เพื่อศึกษาต่อเท่านั้นไปเป็นการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นในช่วง 15 ปีแรกของการศึกษา ซึ่งเป้าหมายหลักของการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปเพื่อสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพ มีความพร้อมในการดำรงชีวิต และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง โดยความสำเร็จของการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ควรวัดจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัย แต่ควรวัดจากการที่ผู้เรียนมีสมรรถนะและคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 มีจุดเน้นหลายด้านที่สำคัญ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2, 2567) ได้แก่ 1) การส่งเสริมครูและบุคลากรการศึกษาโดยจัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาครูอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มพูนทักษะความรู้ใหม่ ๆ และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอนรวมถึงการส่งเสริมทักษะการสอนที่หลากหลายเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในศตวรรษที่ 21

สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้าร่วมอบรมเพื่อเสริมทักษะและหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการส่งเสริมเด็ก 2) การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีการสร้างทีมงานโดยส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีมทั้งในระดับเขตและโรงเรียนเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการส่งเสริมงานการศึกษา เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรโดยให้ความสำคัญกับการทำงานเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะในเรื่องของการสนับสนุนและเข้าใจความต้องการของครูและบุคลากรทางการศึกษา 3) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารโดยพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลบุคลากร การประเมินผลการทำงาน และการฝึกอบรมผ่านช่องทางออนไลน์เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลและการส่งเสริมได้อย่างรวดเร็ว การเชื่อมโยงข้อมูลแบบเป็นปัจจุบัน (Real-time) โดยใช้เทคโนโลยีในการติดตามและประเมินผลการทำงานของครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 4) การสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับชุมชนเพื่อให้เกิดการสนับสนุนในการส่งเสริมการศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกิจกรรมการศึกษา เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน 5) การประเมินและติดตามผล มีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจนในการประเมินความสำเร็จของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ พร้อมทั้งสร้างกลไกการติดตามผลให้มีประสิทธิภาพ การส่งเสริมระบบข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบริหารงานเพื่อพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานในอนาคต

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาในเรื่อง พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 เพื่อให้สถานศึกษาก้าวสู่การจัดการเรียนรู้ในยุคอัจฉริยะ 5.0 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพทางการศึกษาของผู้เรียนอย่างยั่งยืน

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2
2. เพื่อศึกษาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2

### สมมติฐานของการวิจัย

1. พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 อยู่ในระดับมาก
2. คุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 อยู่ในระดับมาก
3. พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 อย่างน้อย 1 ตัวแปร

### ขอบเขตของงานวิจัย

#### ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 จำนวน 1,451 คน จาก 120 โรงเรียน จำแนกเป็น สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 353 คน จาก 53 โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน 659 คน จาก 56 โรงเรียน ขนาดใหญ่ จำนวน 301 คน จาก 9 โรงเรียน และขนาดใหญ่ พิเศษ จำนวน 138 คน จาก 2 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2, 2568)

### ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 จำนวน 314 คน จากการเปิดตารางทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane', 1973) ที่ขนาดความคลาดเคลื่อน 5% (เชื่อมั่น 95%) และเทียบสัดส่วนจากกลุ่มประชากรจริงของสถานศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่าง 314 คน และสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก เพื่อกำหนดผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 76 คน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 143 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 65 คน โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 30 คน รวม 314 คน

### วิธีการวิจัย

#### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 จำนวน 1,451 คน จาก 120 โรงเรียน จำแนกเป็น สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 353 คน จาก 53 โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน 659 คน จาก 56 โรงเรียน ขนาดใหญ่ จำนวน 301 คน จาก 9 โรงเรียน และขนาดใหญ่ พิเศษ จำนวน 138 คน จาก 2 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2, 2568)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 จำนวน 314 คน จากการเปิดตารางทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ขนาดความคลาดเคลื่อน 5% (เชื่อมั่น 95%) และเทียบสัดส่วนจากกลุ่มประชากรจริงของสถานศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่าง 314 คน และสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก เพื่อกำหนดผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 76 คน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 143 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 65 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ พิเศษ จำนวน 30 คน รวม 314 คน

#### 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามความคิดเห็น (questionnaire) เป็นเครื่องมือการวิจัยสำหรับเก็บข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) เพื่อสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ของแนวคิดของ นักการศึกษาจำนวน 10 คน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ตามแนวคิดของ Redecker (2017)

#### 3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีหน่วยวิเคราะห์ (unit of analysis) เป็นครู ตามตารางที่ 2 โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจัดกระทำข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับคืนมา

2) จัดระบบข้อมูล ลงระบบข้อมูลในโปรแกรมสำเร็จรูป

3) นำข้อมูลไปวิเคราะห์ค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อตอบข้อคำถามของการวิจัย

จากการวิเคราะห์ พฤติกรรม การพัฒนาทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษากับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2

#### 4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามรายละเอียดเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ใช้ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ใช้ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 ได้นำค่าเฉลี่ยของน้ำหนักที่ได้มา เทียบเคียงกับเกณฑ์ ตามแนวคิดของเบสท์ (Best)

4.4 การวิเคราะห์พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบหลายขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

#### ผลการวิจัย

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามรายละเอียดเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 รองลงมาอายุระหว่าง 31-45 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และอายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ระดับปริญญาตรี จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 84.7 รองลงมาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ตำแหน่งงานส่วนใหญ่พบว่าอยู่ในตำแหน่งครู จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมาอยู่ในตำแหน่งครูชำนาญการ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่พบว่าน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมาอยู่ในระหว่าง 11-30 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

2. พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ( $M = 4.35$ ,  $S.D. = .29$ ) เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากขึ้นไป โดยเรียงจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย ดังนี้ 5. ด้านทักษะการสื่อสารและทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยี ( $M = 4.69$ ,  $S.D. = .34$ ) 3. ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงดิจิทัล ( $M = 4.55$ ,  $S.D. = .27$ ) 2. ด้านทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูล ( $M = 4.41$ ,  $S.D. = .22$ ) 7. ทักษะการประเมินผลและสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี ( $M = 4.31$ ,  $S.D. = .36$ ) 6. ด้านทักษะการออกแบบและสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล ( $M = 4.30$ ,  $S.D. = .40$ ) 4. ด้านทักษะการจัดการข้อมูลดิจิทัลและการใช้ข้อมูลอย่างมี

จริยธรรม (M = 4.24, S.D. = .27) และ 1. ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย (M = 3.99, S.D. = .41) ตามลำดับ

3. คุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (M = 4.18, S.D. = .50) เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากขึ้นไป โดยเรียงจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย ดังนี้ 6. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอำนวยความสะดวกให้กับ การส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียน (M = 4.58, S.D. = .54) 2. การใช้แหล่งเรียนรู้ดิจิทัล (M = 4.43, S.D. = .43) 5. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ (M = 4.05, S.D. = .70) 4. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ (M = 4.16, S.D. = .53) 3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัดการเรียนรู้ (M = 4.01, S.D. = .42) และ 1. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนา (M = 3.86, S.D. = .54) ตามลำดับ

4. ตัวแปรด้านการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ในภาพรวม ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมัคร ได้แก่ ทักษะการประเมินผลและสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี (X<sub>7</sub>) ทักษะการออกแบบและสร้างสื่อดิจิทัล (X<sub>6</sub>) ทักษะการจัดการข้อมูลดิจิทัลและการใช้ข้อมูลอย่างมีจริยธรรม (X<sub>4</sub>) ทักษะการใช้เทคโนโลยีในอย่างปลอดภัย (X<sub>1</sub>) และทักษะการสื่อสารและทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยี (X<sub>5</sub>) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.966<sup>e</sup> ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (R<sup>2</sup>) เท่ากับ 0.933 หรือคิดเป็นร้อยละ 93.33 ของความแปรปรวนทั้งหมดที่สามารถอธิบายได้ และมีค่าประสิทธิภาพการทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted R<sup>2</sup>) เท่ากับ 0.932 พร้อมกับมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (Standard Error of the Estimate) เท่ากับ 0.13057 ลักษณะดังกล่าวแสดงว่าตัวแปรทั้งสามด้านร่วมกันส่งผลต่อพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้ สมการในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = -0.636 + 0.564(X_7) + 0.451(X_6) + 0.561(X_4) + 0.482(X_1) + 0.193(X_5)$$

และสามารถเขียนสมการในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z \hat{Y}_{\text{tot}} = 0.408(X_7) + 0.362(X_6) + 0.300(X_4) + 0.396(X_1) + 0.132(X_5)$$

#### ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์

| แหล่งความแปรปรวน | Sum of Squares | df  | Mean Square | F       | Sig.   |
|------------------|----------------|-----|-------------|---------|--------|
| Regression       | 73.663         | 5   | 14.733      | 864.133 | .000** |
| Residual         | 5.251          | 308 | .017        |         |        |
| Total            | 78.914         | 313 |             |         |        |

\*\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) = 0.966<sup>e</sup>

ประสิทธิภาพการทำนาย (R<sup>2</sup>) = 0.933

ประสิทธิภาพการทำนายที่ปรับแล้ว (R<sup>2</sup>) = 0.932

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) = 0.13057

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบหลายขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

| ตัวแปรพยากรณ์ตามลำดับ<br>การเข้าสมการ                                       | Unstandardized<br>Coefficients |           | standard<br>dized<br>Coefficients | t       | Sig.   |
|-----------------------------------------------------------------------------|--------------------------------|-----------|-----------------------------------|---------|--------|
|                                                                             | B                              | Std.Error | Beta                              |         |        |
| (ค่าคงที่)                                                                  | -0.636                         | 0.157     |                                   | -4.039  | .000** |
| ทักษะการประเมินผลและสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี (X <sub>7</sub> )      | .564                           | .073      | .408                              | 7.736   | .000** |
| ทักษะการออกแบบและสร้างสื่อดิจิทัล (X <sub>6</sub> )                         | .451                           | .072      | .362                              | 6.285   | .000** |
| ทักษะการจัดการข้อมูลดิจิทัลและการใช้ข้อมูลอย่างมีจริยธรรม (X <sub>4</sub> ) | -.561                          | .052      | -.300                             | -10.818 | .000** |
| ทักษะการใช้เทคโนโลยีในอย่างปลอดภัย (X <sub>1</sub> )                        | .482                           | .054      | .396                              | 8.936   | .000** |
| ทักษะการสื่อสารและทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยี (X <sub>5</sub> )               | .193                           | .069      | .132                              | 2.787   | .006** |

\*\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวแปรด้านการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ในภาพรวม ที่ไม่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ ได้แก่ ทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูล (x<sub>2</sub>) และ ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงดิจิทัล (x<sub>3</sub>)

### สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 32 ด้าน และระดับมาก 5 ด้าน เรียงจากค่ามากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านทักษะการสื่อสารและทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยี ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงดิจิทัล ด้านทักษะการประเมินผลและสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี ด้านทักษะการออกแบบและสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล ด้านทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูล ด้านทักษะการจัดการข้อมูลดิจิทัลและการใช้ข้อมูลอย่างมีจริยธรรม ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย ตามลำดับ

2. คุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน และระดับมาก 4 ด้าน เรียงจากค่ามากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอำนวยความสะดวกให้กับการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ด้านการใช้แหล่งเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการวัดและประเมินผล ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนา ตามลำดับ

3. พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ประกอบด้วย

ทักษะการประเมินผลและสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี ทักษะการออกแบบและสร้างสื่อดิจิทัล ทักษะการจัดการข้อมูลดิจิทัลและการใช้ข้อมูลอย่างมีจริยธรรม ทักษะการใช้เทคโนโลยีได้อย่างปลอดภัย และทักษะการสื่อสารและทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยี โดยสามารถร่วมกันทำนายทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูได้ ร้อยละ 93.33 ลักษณะดังกล่าวแสดงว่าตัวแปรทั้งสามด้านร่วมกันส่งผลต่อพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ประกอบด้วยทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูล และทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงดิจิทัล

### อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยข้างต้น สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาครูให้มีสมรรถนะดิจิทัลสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสถานศึกษามีภารกิจหลักในการบริหารจัดการและสนับสนุนทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การสื่อสาร การใช้ข้อมูลอย่างปลอดภัย และการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อผู้เรียน และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า การส่งเสริมทักษะดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การสื่อสารและทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยี การคิดวิเคราะห์เชิงดิจิทัล การประเมินผลและสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี การออกแบบและสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล การรู้เท่าทันสื่อและข้อมูล การจัดการข้อมูลดิจิทัลและการใช้ข้อมูลอย่างมีจริยธรรม และการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย โดยเฉพาะด้านการสื่อสารและทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันในชุมชนวิชาชีพ รวมถึงการสนับสนุนให้ครูใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Redecker (2017) ภายใต้กรอบ DigCompEdu ที่ชี้ว่าการมีส่วนร่วมทางวิชาชีพ (Professional Engagement) และการใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน (Digital Resources) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ผู้บริหารควรส่งเสริมเพื่อให้ครูสามารถบูรณาการเทคโนโลยีในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราพินทร์ ขาววิวัฒน์ (2565) ที่ศึกษาเรื่องแนวทางการส่งเสริมทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะดิจิทัลของครูและแนวทางการส่งเสริมทักษะ ดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการศึกษาทักษะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทราพร เยาวรัตน์ (2565) ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะและแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะและแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 1 ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานีเขต 1 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา

รายด้าน พบว่า ด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการรู้ดิจิทัล อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรุสพา เห่งศรี (2566) ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมความสามารถด้านดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษาสระแก้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสามารถด้านดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านดิจิทัลของครูโดยทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพินท์ ชาววิวัฒน์ (2565) ศึกษาเรื่องแนวทางการส่งเสริมทักษะ ดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะ ดิจิทัลของครูและแนวทางการส่งเสริมทักษะ ดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการศึกษาทักษะดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

2. คุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าครูมีความสามารถและความพร้อมใน การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับกระบวนการเรียนการสอน อันเป็นผลจากการสนับสนุนของผู้บริหาร การ พัฒนาทางวิชาชีพ และนโยบายด้านการศึกษาของเขตพื้นที่ ที่มุ่งเน้นให้ครูพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ถึงมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอำนวยความสะดวกให้ การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน การใช้แหล่งเรียนรู้ดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการวัดและประเมินผล การใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ พัฒนา โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงถึง ความสามารถของครูในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่บูรณาการเทคโนโลยีเพื่อ เสริมสร้างทักษะชีวิต ทักษะการคิดขั้นสูง และสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ กรอบ DigCompEdu ของ Redecker (2017) ที่เน้นในมิติ Empowering Learners และ Facilitating Learners' Digital Competence ซึ่งมุ่งให้ครูสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนและสร้างความมั่นใจในการใช้ เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย มีจริยธรรม และสร้างสรรค์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรสา พลฤทธิ์ และอัครเดช นิละโยธิน (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่องทักษะดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะดิจิทัลเพื่อการจัดการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญสุดา หิรัญเกิด (2564) ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุค ดิจิทัลของครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อ ศึกษาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 2) เพื่อ ศึกษาแนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิจิตร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการศึกษาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชานนท์ คำปิวทา (2565) ที่ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาการ วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ใน ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียน

มัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา มี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 2 คือ กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และ องค์ประกอบที่ 3 การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ของรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

3. พฤติกรรมการส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ทักษะการประเมินผลและสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี ทักษะการออกแบบและสร้างสื่อดิจิทัล ทักษะการจัดการข้อมูลดิจิทัลและการใช้ข้อมูลอย่างมีจริยธรรม ทักษะการใช้เทคโนโลยีในอย่างปลอดภัย และทักษะการสื่อสารและทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยี โดยสามารถร่วมกันทำนายทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูได้ ร้อยละ 93.33 ลักษณะดังกล่าวแสดงว่าตัวแปรทั้งห้าด้านร่วมกันส่งผลต่อพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าทักษะดิจิทัลทั้งห้าด้านนี้เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ยุคใหม่อย่างแท้จริง ทั้งนี้ เนื่องจากการที่ครูมีทักษะการประเมินผลและสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีจะช่วยให้สามารถประเมินผลและสะท้อนผลการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการออกแบบและสร้างสื่อดิจิทัลจะช่วยให้ครูสร้างนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้ ทักษะการจัดการข้อมูลดิจิทัลและการใช้ข้อมูลอย่างมีจริยธรรมช่วยให้ครูคัดกรองข่าวสาร ป้องกันการใช้ข้อมูลที่ผิดพลาด และใช้สื่ออย่างมีจริยธรรม ทักษะการใช้เทคโนโลยีในอย่างปลอดภัยช่วยให้ครูสามารถใช้ข้อมูลจำนวนมากที่เข้าถึงผ่านเทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ สรุปตัดสินใจ และออกแบบการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม และทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกันผ่านเทคโนโลยี จะช่วยให้สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายวิชาชีพ แลกเปลี่ยนความรู้ และสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ร่วมกันได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้การจัดการเรียนรู้อมีคุณภาพ ตรงตามมาตรฐาน และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมอัจฉริยะ 5.0 สอดคล้องกับแนวคิด DigCompEdu ของ Redecker (2017) ที่เน้นให้ครูต้องมีสมรรถนะในด้าน Collaboration (การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน), Information & Media Literacy (การรู้เท่าทันสื่อและข้อมูล), และ Digital Content Creation (การคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ดิจิทัล) เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Vuorikari et al. (2016) ที่ยืนยันว่าการบูรณาการทักษะดิจิทัลเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วศิน ชูชาติ (2559) ที่ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนแห่ง ศตวรรษที่ 21 จังหวัดสุพรรณบุรี การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อส่งเสริมทักษะการ เรียนรู้ของผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21 จังหวัดสุพรรณบุรี 2) เปรียบเทียบความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อส่งเสริมทักษะการ เรียนรู้ของผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21 จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21 จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า อยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21 จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ของผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21 จังหวัดสุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารและปัจจัยด้านแรงจูงใจ มีประสิทธิภาพในการทำนายร่วมกันต่อ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนแห่ง

ศตวรรษที่ 21 จังหวัดสุพรรณบุรีได้ร้อยละ 55.10 และอุษา วันแรก (2566) ที่ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของครูใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครศรีธรรมราชการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ เทคโนโลยีดิจิทัลของครู2) ระดับสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของครู3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารสถานศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของครูกับสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและ 4) ปัจจัยการบริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด นครศรีธรรมราช ผลการวิจัย ปรากฏว่า 1) ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านภาวะผู้นำของ ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านการพัฒนาครูและบุคลากร ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรม องค์กร และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ระดับสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านทักษะการใช้ดิจิทัล ด้านความรู้ความเข้าใจทาง เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการวัดประเมินผลด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการผลิตสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล 3) ปัจจัยการบริหารสถานศึกษากับสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของครูมีความสัมพันธ์กัน เชิงบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาส่งผลต่อสมรรถนะ เทคโนโลยีดิจิทัลของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ปัจจัยทั้งหมดสามารถร่วมกันทำนายสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัล ของครูได้ร้อยละ 70.20

พฤติกรรมส่งเสริมทักษะดิจิทัลให้ครูของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ไม่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ประกอบด้วยทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูล และทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงดิจิทัล แสดงว่าทักษะดังกล่าวไม่สามารถพยากรณ์คุณภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 ของครูได้อย่างชัดเจน กล่าวคือ แม้ว่าผู้บริหารจะส่งเสริมให้ครูมีทักษะด้านการรู้เท่าทันสื่อและการคิดวิเคราะห์เชิงดิจิทัล แต่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นยังไม่สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาศุภาพการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม อาจเกิดจากทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูล เป็นทักษะพื้นฐานที่ครูส่วนใหญ่มีอยู่แล้ว การส่งเสริมเพิ่มเติมจึงอาจไม่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในระดับที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ และทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงดิจิทัล ยังไม่ถูกนำมาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ครูอาจขาดโอกาสประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนจริง หรือยังขาดเครื่องมือสนับสนุนที่เหมาะสม ผู้บริหารบางส่วนอาจเน้นการส่งเสริมเชิงนโยบายมากกว่าการติดตามผลเชิงปฏิบัติ ส่งผลให้การพัฒนาในด้านนี้ยังไม่เกิดผลชัดเจนต่อคุณภาพของการเรียนรู้

## ข้อเสนอแนะงานวิจัย

### ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และการสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย เช่น การใช้รหัสผ่านที่รัดกุม การป้องกันข้อมูลส่วนบุคคล และการจัดอบรมให้ครูตระหนักถึงภัยคุกคามทางไซเบอร์ เพื่อให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ดังกล่าวสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องผ่านหลักสูตรออนไลน์ (Online Learning), การอบรมเชิงปฏิบัติการ และการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อเพิ่มพูนความรู้และสมรรถนะด้านดิจิทัล ตลอดจนสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0

3. ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมและโครงการพัฒนาครูที่มุ่งเสริมสร้างทั้งสามด้านอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ควรมีบทบาทในการวางนโยบายและกำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและผู้บริหารอย่างเป็นระบบ รวมทั้งจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนสื่อเทคโนโลยี และอุปกรณ์ดิจิทัลที่เพียงพอ เพื่อให้ทุกโรงเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมส่งเสริมทักษะดิจิทัลได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืน

5. สถานศึกษา ควรจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ดิจิทัล เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะ (Smart Classroom), ระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง, และอุปกรณ์ดิจิทัลที่เพียงพอ พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูและนักเรียนใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์และมีจริยธรรม

#### ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคสังคมอัจฉริยะ 5.0 เช่น ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร แรงจูงใจในการทำงานของครู การสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี หรือบรรยากาศทางวิชาการภายในโรงเรียน เพื่อให้ได้ความเข้าใจที่ครอบคลุมยิ่งขึ้นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพทักษะดิจิทัลของผู้บริหารที่ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ เพื่อการบริหารงาน 4 ฝ่ายของสถานศึกษา

3. ควรศึกษาวิจัยเพื่อหารูปแบบการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่ตรงตามความสนใจของผู้เรียนในยุคสมัยใหม่

4. ควรศึกษาการส่งเสริมทักษะการรู้เท่าทันสื่อและข้อมูล และทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงดิจิทัลเชิงลึกในเชิงคุณภาพ เพื่อทำความเข้าใจถึงสาเหตุที่สองทักษะนี้ยังไม่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ อาจวิเคราะห์ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้จริงของครู เพื่อหาแนวทางพัฒนาให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมในอนาคต

#### เอกสารอ้างอิง

ชานนท์ คำปิวทา. (2565). รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนเรศวร).

ภัทรพร เยาวรัตน์. (2565). การศึกษาสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนเรศวร).

นุสบา เห่งศรี. (2566). แนวทางการพัฒนาความสามารถด้านดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสระแก้ว. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

- วราพินท์ ชาววิวัฒน์. (2565). แนวทางการส่งเสริมทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร)
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 3). มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์. (2567). การศึกษาขั้นพื้นฐานกับความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมยุคที่ 5 (Society 5.0): ถึงเวลาปรับเปลี่ยนการศึกษาไทย! EduNewsSiam. <https://www.edunewssiam.com/th/articles/301752>
- วสิน ชูชาติ. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21 จังหวัดสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2. (2566). รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2566. นครปฐม: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2.
- อรสา พลฤทธิ์, และอัครเดช นิละโยธิน. (2567). ทักษะดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น. วารสารวิชาการแสงอีสาน, 21(1), 126–144.
- อุษา วันแรก. (2566). ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- Blendata. (ม.ป.ป.). *AI, IoT, VR, Big Data เทคโนโลยีสำคัญสู่ยุค Society 5.0*.  
<https://www.blendata.com/th/blog/society-5-0/>
- Redecker, C. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.  
<https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC107466>